

Kunnskap og Vennskap

1980-2010

30 år
NAMIBIA
FORENINGEN

NYHETSREV 3 - 2010

www.namibiaforeningen.no

*- Status på prosjektene i Namibia - Elever hjelper elever -
- bildereferat fra Ildbarna og den store strutsekrigen -*

Leder

Det er vinter i luften, vårt siste nyhetsbrev 2010 skrives. Det er snart et halvt år siden årsmøtet ble avholdt i sommertid etter en flott og krevende 30 års jubileumsfeiring. Jeg ble valgt som ny styreleder, og takker for den tilliten. Petter Lexander arbeider nå sentralt i kommunen og vi har et flott utgangspunkt for styrket samarbeid. Spennende kompetanse kom inn i styret med Toril Brekke, nå utenlandsansvarlig i Norsk Folkehjelp, hun arbeidet for Namibiaforeningen for vel 20 år siden, og vararepresentant Jenny Beate Møller som kommer rett fra jobben som koordinator ved Sanprosjektet vårt, til jobb i Norge. Bedre kan det ikke bli.

Årsmøtet fortalte oss klart at vi skulle arbeide med det Namibiaforeningen var gode på og ikke spre oss for mye. Samtidig var det et ønske om at vi var mer synlige. Dette tar vi med oss inn i arbeidet vårt.

Det har vært en fin og aktiv høst sjøl om det både

har vært hjemmekontor for Kirsten, 40 % permisjon for Vidar og et langt opphold i Namibia og Angola for Olav. Nestleder Halvard Holøyen har også besøkt våre prosjekter nå i november. Det blir et viktig styremøte den 8. desember når trådene og erfaringene skal trekkes sammen, som igjen vil ha betydning for vår dialog med Norad. Jeg er spent.

Avtalen vi underskrev den 30 september med Elverum videregående skole om innsamling på den årlige solidaritetsdagen var viktig for oss. Ungdomsengasjementet gir oss et stort motivasjonsløft. Vi var også deltakere i kommunen sin internasjonale uke i høst. Det faglige bidraget var fra Høgskolen i Hedmark og temaet var Conflict Resolution.

Styreleder er valgt inn i og representerer foreningen i prosjektgruppa for et prosjekt Møteplassen er styringsgruppe for. Integrering gjennom inkludering er prosjektets tittel. Målet er å motivere mange av de 38 lag og foreninger i Møteplassen til ulike typer aktivi-

teter. Prosjektet er initiert av Eldreklubben, og er i en grytidlig fase, men helt unikt tror jeg.

Høsten største begivenhet har vel vært Ildbarna og den store strutsekrigen. Elverum barnemusikkteater hadde premiere 5 nov. på sin forestilling til 30 års jubileet vårt. Det var en glad forestilling med dramatikk og klok læring. Flotte unger. Temaet er klimaspørsmålet, som er mitt i hjertet av det også Namibia har på sin dagsorden.

Styret takker for jubileumsåret og den utrolige innsatsen våre ansatte har utført gjennom hele dette året. Varm takk til alle dere som har gjort det mulig for oss å gjennomføre så mye av det vi har villet.

Siri Austeng.

Jubileumsåret snart over

Når dette skrives nærmer jubileumsåret seg slutten og vi kan se tilbake på et år med mye aktivitet. Det gjenspeiler seg også i dette nummeret hvor du kan se mange flotte bilder fra Elverum barnemusikkteaters forestilling *Ildbarna og den store strutsekrigen*. Vi oppsummerer også prosjektene og gir dere status på prosjektet i Tsumkwe som siden sist har fått ny prosjektkoordinatør og blitt evaluert.

Vi minner om at vervekampanjen går mot en ende og at de som vil bli med på studietur til Namibia neste år må stå på og verve nye medlemmer.

Vi ønsker alle en god jul og et godt nytt år fra kontoret i Elverum!

Kirsten.

Namibiaforeningen er medlem av innsamlingskontrollen. *Kunnskap og Vennskap* utgis med støtte fra Norad.

Norad

Innholdsfortegnelse

Hva skjer videre i Tsumkwe?	side 3
Status ved årets slutt	side 4
Ildbarns og den store strutsekrigen	side 6
Elever viser solidaritet med elever	side 8
Kan tradisjonskunnskap være et redskap for å gjøre en forskjell?	side 9
Ønsker å studere videre	side 9
Smånytt	side 11

Forsidefoto: Hege B. Midthun

Namibia er et land i det sørlige Afrika, og grenser til Angola, Zambia, Botswana og Sør-Afrika. Landet har en lang og ugestmild kyst til Sør-Atlanteren.

Styreform:	Republikk
Hovedstad:	Windhoek
Folketall:	ca 2 millioner
Areal:	825 418 km ² (ca 2,5 x Norge)
Off. språk:	Engelsk
Valuta:	Namibiske dollar

Hva skjer videre i Tsumkwe?

I prosjektet vårt i Tsumkwe har det vært store endringer i 2010 med bytte av prosjektkoordinator. Prosjektet har også blitt evaluert grundig av en ekstern gruppe og det gir et grunnlag for å vurdere fortsatt aktivitet i området.

Tekst og foto: Olav Osland

Franklin Williams startet 1. september i jobben som ny prosjektkoordinator for utdanningsprosjektet rettet mot sanfolket som vi har drevet i åtte år i Tsumkweområdet. Williams er utdannet lærer og har hatt virke i forskjellige institusjoner innenfor skolesystemet i Namibia, han har blant annet erfaring som rektor. Forskjellen fra tidligere koordinators posisjon er at han er plassert i Otjavarongo. Han har kontor i samme bygning som ledelsen i regionens hovedkontor for utdanning og vil forhåpentligvis få større innsikt i hva som rører seg der, mer direkte kommunikasjon med ledelsen og bedre mulighet for å påvirke avgjørelser som omfatter arbeidet vårt.

På min tjenestereise til Namibia og Angola i oktober og november 2010 besøkte jeg Tsumkwe flere ganger. Under den ene turen reiste jeg sammen med nestleder i Namibiaforeningens styre, Halvard Holøyen. Det er mange utfordringer og ta tak i med alt fra frafall blant elever til logistiske hindringer for elever og studenter som underviser dem. Studentene som går gjennom en fireårig grunnleggende lærerutdanning har ikke bare pensum å stri med, men også andre faktorer som ville ha ført til stenging av skolene i Norge. Jeg vil bruke et eksempel fra en av skolene vi besøkte, Nhoma landsbyskole som ligger 90 km fra Tsumkwe. Dersom de har behov for tilskudd av basisvarer eller å oppsøke lege må de, med mindre de har flaks og får haik, ta landeveien fatt. Logistikken er en av de store utfordringene ved å holde landsbyskolene i gang. Regionsmyndighetene har selvfølgelig et ansvar for å holde skolene med materiell, kjøre ut nok mat og oppfølging av både studentlærere og elever. Når gjennomføringen av planlagte tiltak ikke er god nok får man utfordringer.

Tross i utfordringene er det mye som går riktig vei. I samarbeid med regionsmyndighete-

ne arbeider vi for å gi tilbud for barn i første til tredje klasse fordelt på seks landsbyskoler rundt Tsumkwe-området. Fra og med fjerde klasse foregår undervisningen i Tsumkwe. En av pilarene i prosjektet er studentlærerne som skal beherske sanspråket og kommunisere med elevene i klassen. Vi ser at dette i praksis foregår mest på engelsk selv om det ikke er intensjonen. Bruce Parcher er ansatt som veileder for studentlærerne, er lønnet av oss og gjør en god jobb. Han er en medvirkende årsak til at to av studentene i programmet nå er på fjerde året, mens åtte studentlærere har nådd tredje året i utdanningen. Håpet er at de skal kunne virke som vanlige lærere i området etter endt utdanning.

Andre utfordringer er overgangen fra tredje til fjerde klasse. På Nhoma landsbyskole var vi vitne til at eldre elever hadde vendt hjem og igjen deltok i tredje klasses undervisning ved landsbyskolen. De oppgav ulike grunner til dette, enten at de følte seg trakassert i Tsumkwe eller de hadde rett og slett hjemlengsel og følte de ikke passet inn. Det er sikkert flere faktorer som spiller inn og det fører meg over til evalueringen av prosjektet som nå er gjennomført.

Jennifer Hays, antropolog fra universitetet i Tromsø, har sammen med Rodney Hopson og Willemien le Roux i fire måneder sett på sanprosjektet vårt. De har skrevet en innholdsrik rapport som nå er ferdig.

Jeg kan ikke gå inn på detaljer i evalueringen, men noen punkter er det verdt og nevne. Evalueringen referer mye til Bernt Lunds skrivebordsrapport fra 2002, Mainstreaming Through Affirmative Action, som også var en av grunnene når Namibiaforeningen tok over

prosjektet med landsbyskolene i 2003.

I korte trekk viser evalueringen at vi har et godt navn i området vi har operert i, men den oppfordrer Namibiaforeningen til å ta ledelsen i hvordan utvikle og forbedre utdanning for sanfolket i Namibia. Denne posisjonen krever et fortsatt godt samarbeid med myndighetene som vi alltid har hatt et godt forhold til.

Det er enkelte punkter vi må ta med oss da vi er i en tid hvor vi må utrede vår eventuelle tilstedeværelse og prosjektopplegg vedrørende sanfolket i Namibia. For eksempel sier evalueringen at vi mangler en formålsparagraf og en klar visjon for vår virksomhet rettet mot sanfolket. Målene våre konsentrerer seg om utdanning og rettigheter, men definisjonen av hva vi mener med rettigheter er uklar selv om vi knytter den til utdanning.

Videre følger punkter om logistikk, oppfølging av elevene fra fjerde klasse og oppover, bruk av sentrene i Mangetti Dune og Tsumkwe, bruk av kunnskap og erfaringer fra lokal kultur og utvikling av lærerprogrammet for sanstudenter. Det viktigste punktet, hvor de igjen viser til Lunds rapport fra 2002, påpeker at vi må ta utgangspunkt i et mer helhetlig syn på hvordan vi kan støtte sanfolket ved utdanning.

Det er nå viktig at administrasjonen, sammen med styret, studerer evalueringen nøye og på det grunnlag legger en plan hvor vi ser på vår eventuelle og fremtidige tilstedeværelse i Tsumkweområdet. Dette arbeidet må resultere i en god programskisse dersom vi bestemmer oss for fortsatt å støtte sanfolket etter 2011.

Den nybygde Nhoma landsbyskole erstatter to klasserom av telt.

Status ved årets slutt

Ved året slutt er det verdt å nevne at ser man på hva Namibiaforeningen har gjort de siste tretti årene ute i verden, så er det grunn til å være stolt, selv om jeg ikke repeterer her alt det flotte som har vært gjennomført. Men en aktiv organisasjon kan ikke hvile på oppnådde mål, men hele tiden se fremover for å utvikle det den arbeider med, men også seg selv.

Tekst: Olav Osland

Vår trettiårs jubileumsmarkering i juni viste også at vi har fremdeles mange oppgaver å ta fatt i slik at vi kan bidra på beste måte for et bedre samfunn for folk i det sørlige Afrika. Derfor er det lurt å stoppe opp litt å se på hvor vi er i prosjektene i slutten av 2010. La meg ta for meg prosjektene på en ryddig måte:

Prosjektene

Våre prosjekter er delt inn feltene urfolk og utdanning/entreprenørskap. Denne inndelingen kan kanskje for noen virke litt svevende, men en fordel er at vi får et sterkere fokus på blant annet delen som gjelder urfolk, selv om vi hele tiden har utdanning som vår spesialitet. Vi har altså fire hovedprosjekter gående i Namibia, dog er det et femte, men det er mer en støtte til Teachers Resource Center (TRC) i Kunene, med fokus på spesialundervisning for lærerne ved Ondaoskolen.

Urfolksprogrammet

Urfolksprogrammet støtter oppbyggingen av en organisasjon for himba-, zemba-, tjimba- og twafolket, som alle kjenner under navnet HIPO (Hizetjitwa Indigenous Peoples' Organization). Programmet er todelt og den andre delen fokuserer på utdanning for sanfolket, som jeg tar for meg i en egen artikkel (se side 3).

HIPO, med base i Opuwo, har hatt stor aktivitet de startet opp i 2008. Organisasjonen har vokst til 1800 medlemmer og er organisert ut ifra 75 medlemsenheter. Deres hovedformål er å jobbe for medlemsgruppens ret-

To elever ved en skole i regionen Erongo. De deltar på Tradisjonsfag i skolen og forteller at de lærer mye spennende de ikke kunne fra før. Foto: Kirsten B. Tschudi.

tigheter og bevisstgjøre folk vedrørende dette. I tillegg iverksetter de lokale aktiviteter som kan bedre folks livssituasjon fra bygging av vei til vanntilførsel og lignende. Årsmøtet ble i år faktisk overført direkte på den nasjonale kringkastingen. Nytt av året er at de har fått på plass sin egen hjemmeside på internett. Denne kan besøkes på www.hipo.org.na

Utfordringene fremover er allikevel noen: Logistikk og oppgradering av lobby og støtte til virksomheten. Harald Ekker har jobbet som rådgiver for HIPO siden oppstarten og har en vanskelig og utfordrende jobb som han gjør utmerket. Kunsten med å bygge opp en organisasjon fra grunnen må sees i et langt perspektiv. Fremover må HIPO heve seg på områdene lobbying og rådgivning både til medlemmer og myndigheter. De har et lag feltarbeidere, som reiser til medlemsenhetene hvor de enten driver opplysningsarbeid eller får inn henvendelser på saker medlemmene er opptatt av. I årene fremover bør de se på mer skolering av ansatte og frivillige innenfor rådgivning og påvirkningsarbeid. Nå har de kommet så langt at de er klare til å ta steget. Vi ønsker lykke til!

Entreprenørskap og utdanning

Entreprenørskap og utdanning omfatter to prosjekter hvor det foregår spennende saker:

Tradisjonsfag som koordineres av Kari Småge har en utvikling som er interessant da flere og flere i Namibia får øynene opp får viktigheten av lokal kunnskap og at erfaring overføres til den yngre generasjon. Likeledes nevnes den tradisjonelle kunnskapen og ferdighetene som mer og mer viktig i tilknytning til enkelte fag som kunst, historie, musikk, og håndverk.

Vi har drevet prosjektet i Karas-regionen i seks år og faser nå ut prosjektstøtten og samarbeidet slik det har vært. I skrivende stund er det fortsatt stor aktivitet på de skolene som er tilsluttet programmet og de vil fortsette neste år. Dette er jo et bevis i seg selv på at programmet har hatt en positiv innvirkning. I Erongo-regionen, hvor vi har bare har drevet prosjektet i noen år, er det en god utvikling og flere og flere skoler melder seg på. I 2011 starter vi opp samme prosjekt i Hardap-regionen.

Foreldrelærerne er den største ressursen i prosjektet og underviser barna etter normal skoletid. Dette gjør de på frivillig basis og som en ulønnet virksomhet. De beviser stadig at de gjennom sine aktiviteter sitter på skatter av ferdigheter og visdom som påvirker elever og nærmiljøet i positiv forstand og som har innvirkning på elevenes resultater i andre fag og virke i dagliglivet. Ja, at de også tar oss voksne med storm viste de jo også da

de gjennom Magdalena Uugwanga og Stella Ortner fra Erongo-regionen besøkte Norge og deltok i vår jubileumsuke i juni.

Grunnet den store suksessen vil vi se på hvordan prosjektes innhold kan inkluderes i det offisielle skolesystemet. Det vil ta litt tid, men det er helt klart at desto mer myndighetene får kunnskap om verdien av programmet, desto bedre kan vi lykkes med å få utviklet faget som et meget verdifullt verktøy for skolen og samfunnet.

Det andre prosjektet i dette programmet er pedagogisk entreprenørskap som ledes av David Groenewald. I år er det, men støtte fra Namibiaforeningen, produsert tekstbøker i entreprenørskap for tiende klasse som er distribuert til alle skolene i landet. I henhold til årets plan er en evalueringsveileder for lærerne til vurdering av elevene også ferdigstilt.

Utviklingen i dette prosjektet vil fortsette selv om vi avslutter nåværende periode i slutten av 2011. I 2011 planlegges en forstudie om hvordan vi kan utvikle entreprenørskap som fag videre i klassetrinn 11 og 12. Forstudien vil hovedsakelig bli foretatt av University of Namibia (UNAM), men i dialog med The National Institute for Educational Development (NIED) og Høgskolen i Hedmark Campus Rena. UNAM har overtatt ansvaret for lærerhøgskolene i landet etter NIED og Høgskolen i Hedmark vil bistå i arbeidet med å ivareta det faglige innholdet i denne overgangsfasen. Denne prosessen vil naturlig skape nye relasjoner og gi grunnlag for nye samarbeidsavtaler.

Et annet spennende prosjekt er Bridge. Konseptet går ut på å utvikle programmer i entreprenørskap som er initiert fra både skole og næringsliv. Målet er å opprette to sentre i nord og sør i Namibia, som knutepunkter for utviklingen av entreprenørskapskunnskap for interesserte grupper, men også hvor målgruppene blant annet vil være arbeidsledig ungdom, kvinner og andre som vil starte opp egne bedrifter og/eller skape nye produkter.

Prosjektkoordinator i Kunene, Harald Ekker, i prat med lærer ved en av barnehagene i regionen. Foto: Kirsten B. Tschudi

Vi har registrert selskapet som Education and Private Partnership in Entrepreneurship (EPPE). Dette er spennende arbeid og kan også bli et av våre bidrag for å redusere arbeidsledigheten i Namibia som er oppe i 51 %.

Angola

Undertegnede var på tjenestereise til Angola i november og besøkte provinsen Cunene. Dette er provinsen hvor et eventuelt prosjekt vil starte med oppbygging av mobile skoler, noe lignende det som ble gjort i Namibia og Ondaoskolen. Jeg besøkte også hovedstaden Luanda og hadde møter med en representant for Ministry of Education (MoE) og andre aktører og potensielle samarbeidspartnere. At Angola kan trenge hjelp til oppbygging av skolesystemet ute i distriktene er det ikke mye tvil om, men i skrivende stund står og faller det på om myndighetene er interessert i vårt nærvær og ekspertise. Vi håper at det blir en avklaring innen kort tid.

Når det gjelder HIPO Angola, så har de en liste på 1100 navn som er interessert i å bli medlemmer. HIPO Angola har i skrivende stund fått mye støtte fra HIPO Namibia,

men nå er tiden inne for at de tar tak selv og starter oppbyggingen og organiseringen som sine brødre sør for grensen. Vi har bidratt med en moped slik at de logistisk sett kan kommunisere bedre med hverandre og utføre oppgavene hurtigere i forhold til både medlemmer, myndigheter og institusjoner. Optimismen blant organisasjonens aktive i Cunene er tilstede og jeg har stor tro på at de med tiden vil utvikle en god organisasjon.

Oppsummering

Våre prosjekter er i utvikling og selv om utfordringene er der får vi gjennomført det meste av det vi planlegger. Det er likevel viktig at vi noen ganger stopper opp og ser på status: Hvor er vi i prosjektene og gjør vi hva som forventes av oss fra både namibisk og norsk side? Intensjonen og hovedmålene kan være lett å overse i en travel hverdag og da er det lett for at prosjektene glir ut. Jeg har stor tro på at eksisterende prosjekter i Namibia kan videreutvikles, men da må vi holde fokus og konsentrere oss på det vi kan best.

Til slutt vil jeg si at alle prosjektkoordinatorene vi har gjør en glimrende jobb og skal ha ros for det! Lykke til i 2011!

Utsikt over Angolas hovedstad, Luanda. Foto: Olav Osland.

Grenseelven Kunene sett fra Angolsk side. Foto: Olav Osland.

Representanter for HIPO Angola. Foto: Olav Osland.

Ildbarna og den store strutsekrigen

Ildbarna og den store strutsekrigen, med urpremiere 5. november, var skrevet i anledning Namibiaforeningens 30-årsjubileum. Det var et stykke med mye fart og farger og et alvorlig tema, nemlig klimaendringene. Strutsenes kjøremaskiner gjorde at regnet ikke kom frem og selv om de andre dyrene og ildbarna forsøkte å snakke de til fornuft stakk de hodet i sanden og nektet å høre...

Tekst: Kirsten B. Tschudi
Foto: Hege B. Midthun

Det er vel et kjent tema for noen og enhver. De som forårsaker klimaendringene vil ikke høre eller ta ansvar for sine handlinger og lar heller uskyldige møte konsekvensene. I dette

tilfellet ble jungelen og alt dens liv, helt fra de yndige blomsterbarna til den mektige løven, lagt under ørkenens teppe av sand. Strutsene jublet over denne muligheten til å rase rundt på kjøremaskinene, men oppdaget etter hvert at det både var vanskelig å få tak i livsviktige faktorer som mat og vann og at det faktisk var ganske ensomt. Da de hadde forstått dette ønsket de å gjøre det godt igjen og satte i gang med å vekke planter og dyr og revertere ørkenens utbredelse. Som et resultat av en felles regndans mot slutten stykket kom endelig det livgivende regnet!

Elverum barnemusikkteater imponerte stort på alle vis! Både gjennom at stykket er nyskrevet med regi og manus som holder et veldig høyt nivå og barna som virkelig spiller godt! Namibiaforeningen gratulerer med vel gjennomført til både barn og voksne, foran og bak scenen! Vi er stolte over samarbeidet og er glade for at dere bidro til å sette fokus på et viktig tema, klimaendringer og ørkenspredning.

Til venstre: Avslutning med de fleste samlet på scenen. I midten bak sees det store baobabtreet.

Under til venstre: Løven, Tonje Ringås, forsøkte å snakke strutsene til fornuft.

Over: Apekattene spilt av Anja Amundsen Voldmo, Sina Østerhagen Marken, Ylva Skogheim Fjærtøft og Marie Midthun skapte liv på scenen med grimaser og skjøyestreker.

Under til venstre: Tre bilder som viser hvordan ørkenen kommer og begraver alt levende bortsett fra strutsene som nå har god plass å boltre seg på. Ørkenen ble spilt av Magnus Løken og strutsene av Ingeborg Mykleby, Jakob Utvær Prøven, Frida Løberg, Ole Midthun og Sondre Østenstad Bjørnsland.

Under til høyre: Elefantene, utmerket spilt av Einar Midthun og Nora Skjeldstad, bekymrer seg over ørkenen som kommer nærmere og nærmere....

Underst til høyre: Strutsene har forstått alvoret i situasjonen og finner etter litt leting et av blomsterbarna, Elise Meyer, under ørkenens teppe av sand og gir henne vann.

Den elegante sjiraffen Gyda ble spilt av Anna Sandal Lien.

Fakta om Ildbarna og den store strutsekrigen

Manus: Gun E. Norstrøm

Musikk: Erik Larsen

Regi: Trude Kjelgren

Urpremiere: 5. november 2010

Elever viser solidaritet med elever

28. oktober var det full aktivitet på Elverum videregående skole da 900 elever deltok i internasjonal dag i forkant av solidaritetsdagen en uke senere. Dagen bød på afrikansk dans, film, somalisk mat og presentasjoner om Namibiaforeningens arbeid for ungdom i Namibia.

Tekst og foto: Kirsten B. Tschudi

Namibiaforeningen og Elverum videregående skole (Elvis) har samarbeidet tidligere. Etter et års opphold har vi nå skrevet under en 3-årig samarbeidsavtale som skal legge grunnlaget for en årlig solidaritetsdag og internasjonal dag samt å legge til rette for et samarbeid mellom Elvis og en namibisk skole på samme nivå.

Namibiaforeningen er veldig glad for at samarbeidet med Elvis er gjenopprettet og muligheten for å nå ungdom med informasjonsarbeidet vårt, sier daglig leder Olav Osland. Han fremhever at det er flott at ungdom i Norge kan bidra så direkte til at ungdom i Namibia får tilgang til skolesystemet og mulighet til en utdanning gjennom en årlig solidaritetsdag.

Internasjonal dag

28. oktober deltok 900 elever på internasjonal dag og i løpet av dagen skulle alle gjennom to skoletimer med internasjonalt innhold. Det

er litt av et puslespill å med så mange elever, ulike fagretninger og timeplaner, men mot slutten av dagen hadde alle elevene fått en liten dose påfyll fra verden utover Elverum.

Mange elever valgte å se filmen *Invictus* i Elverum kulturhus. Den ble spilt inn i 2009 og omhandler tiden etter apartheid i Sør-Afrika. Under visningen var det musestille i salen og da filmen var ferdig brøt salen ut i spontan applaus. Det var tydeligvis en film og en handling som gjorde inntrykk. Adjei Apanteng fra Ghana underviste i afrikansk dans og skal vi dømme etter klassene som deltok var dette en slitsom, men veldig morsom aktivitet. Musikken stod to karer fra Burkina Faso for med hver sin djembe og i tillegg til Adjei på dans hadde han med seg en medinstruktør fra Senegal. Stor stemning og stå-på-vilje hos elevene som deltok selv om noen av hoftebevegelsene kanskje føltes litt uvante.

Namibiaforeningen stilte med en informasjonsstand i vestibylene hvor styremedlem Harald Smedstad var vår mann på stedet. Han hadde selskap av elevene i innføringsklassen, klassen for elever med innvandrerbakgrunn. Denne klassen hadde alle laget en presentasjon om sitt hjemland med bilder og tekst og noen hadde også på seg sine nasjonaldrakter. For å skape aktivitet solgte de somalisk sambosa og polsk kake og arrangerte quiz hvor premiene var premierebilletter til en valgfri kinoforestilling i Elverum kulturhus. I løpet av dagen samlet denne klassen alene inn 1200 kroner!

Elevene fra Innføringsklassen arrangerte quiz hvor man kunne vinne premierebilletter til en valgfri forestilling i Elverum kulturhus.

Undertegnede presenterte prosjektet som støttes av elevene på Elvis. Himbafolket, Kunenerregionen og ikke minst de namibiske ungdommene jeg hadde møtt tidligere i høst gjorde sterkt inntrykk på elevene. Etter denne ene dagen ble det etablert flere forbindelser for brevveksling, noe vi er veldig godt fornøyd med!

Solidaritetsdagen

I alt 700 elever jobbet denne dagen til inntekt for Namibiaforeningen. 220 elever valgte å ikke jobbe av forskjellige grunner. Mange hadde forsøkt å skaffe seg en jobb uten å lykkes og hadde da et alternativt opplegg på skolen. Jeg holdt som uken før en presentasjon av prosjektet og i etterkant ga flere av elevene positiv tilbakemelding og sa de ville forsøke enda hardere å få en jobb neste år nå da de visste mer hva pengene gikk til. Det betyr at vi har en viktig jobb å gjøre med informasjon i forkant av neste års solidaritetsdag.

700 elever som samler inn 250 kroner hver er allikevel en stor sum som skal brukes fornuftig for å sikre ungdom av marginaliserte grupper skolegang.

Namibiaforeningen vil takke alle i Namibiakomiteen på Elverum videregående skole for god innstas og hard jobbing og et godt samarbeid om årets aksjon!

Adjei Apanteng fra Ghana med venner underviste i Afrikansk dans og elevene som deltok på denne posten fikk både trening og en god latter. Ikke alle bevegelsene var like lette, men de fikk en smakebit og var strålende fornøyde.

Kan tradisjonskunnskap være et redskap for å gjøre en forskjell?

Anna Ida (13 år) er et eksempel på at det er mulig. Hun er elev ved Minna Sacks Primary School i Keetmanshoop.

Tekst og foto: Kari Småge

Det er en stor skole som ligger i Tseiblagte, her bor de fleste i Keetmanshoop, og det er en Shabeen på hvert gatehjørne og fattigdom og alkohol er svært synlig. I disse omgivelsene vokser Ana Ida opp sammen med en tante. Hennes far er død og hennes mor bor på en farm langt unna.

Anna Idas tante er arbeidsledig og har ikke mulighet til å betale for hennes skolepenger og tilskudd til skolens utviklingsfond. Anna Ida er en ivrig elev i Tradisjonskunnskap og møter opp hver dag. Hun har lært seg perlearbeid og er blitt veldig dyktig. Hun lager nå flotte smykker. Hun fikk 100 dollar tilsendt fra sin mor til å betale skolen. Dette var langt fra nok og Anna Ida kjøpte da perler for de 100 dollarene og laget smykker og solgte de slik at hun hadde 225.- dollar til å betale skolen.

Dette er en liten solskinnshistorie om en jente på 13 som drømmer om å bli Manager i egen bedrift. På spørsmål om hva slags bedrift hun drømmer om så svarer hun ”Jeg ønsker å bli Manager i en bedrift som lager tradisjonelle ting.” Det er ikke sikkert at akkurat denne drømmen kan bli oppfylt, men jenta har en drøm og den har vokst ut ifra hennes møte med tradisjonskunnskap i skolen.

En annen historie om at TLSP kan gjøre en forskjell er fra Koichas. Dersom en kjører på hovedveien mellom Keetmanshoop og Köes ser en ikke skolen og en må vite at der inne

på denne sletta ligger det en skole. Denne skolen har vært med i TLSP fra dag en, dvs i seks år nå. Noen elever som har flyttet og begynt på ungdomsskole i byen kom tilbake og takket foreldrelæreren for det de hadde lært. De hadde nå entreprenørskap som valgfag og de opplevde å få mye bedre karakterer enn sine medelever som ikke hadde hatt tradisjonskunnskap. De så selv en klar sammenheng mellom det de hadde fått med seg i tradisjonskunnskap og det de nå lærte i faget entreprenørskap.

Så ja, TLSP er med på å gjøre små endringer i elevenes liv.

Elever ved Minna Sacks Primary School i Keetmanshoop.

Ønsker å studere videre

Jaeta Tjindunda er 18 år og går i 11. klasse på Mureti Senior Secondary School i Opuwo, Namibia. Hun er himba og det er dermed ingen selvfølge at hun som jente har fått gå på skolen så lenge.

Tekst og foto: Kirsten B. Tschudi

I september 2010 møtte jeg tolv ungdommer på Mureti Senior Secondary School. De var alle fra folkegruppen himba og de fleste hadde startet skolegangene på Ondao mobile skole den gang Namibiaforeningen bidro med midler. I løpet av årene har de, med støtte til skolepenger og stipend fra Namibiaforeningen, klart å komme til nivå tilsvarende den norske videregående skole.

Jaeta i Opuwo i september 2002.

Jaeta var av de tolv eneste jente. Hun var oppvokst med en far som var lærer og så nytten av at hun fikk utdanning til tross for at hun var jente. Tidligere gikk hun tradisjonelt kledd, men på grunn av kommentarer har hun lagt bort de tradisjonelle klærne for godt. Hun

Jaeta, fortsatt tradisjonelt kledd, på Empembe mobile enhet i 2002 hvor hun gikk på skolen og bodde på internat.

er stolt av hva hun har oppnådd så langt og drømmen er å utdanne seg til lærer for å bidra til at andre unge himbajenter får samme muligheter for henne selv.

Vinn studiereise til Namibia

- vervekampanje 2010 -

Verv minst 10 nye medlemmer eller faste givere og vær med i trekningen av en studiereise til Namibiaforeningens prosjekter i Namibia!

Bruk verveskjema i dette bladet eller trykk deg inn på www.namibiaforeningen.no for mer informasjon.

1980-2010
30 år
NAMIBIA
 FORENINGEN

Den som verves

Navn

Adresse

E-post adresse

Vervet av

Navn

E-post adresse

Ja, jeg ønsker å bli medlem av Namibiaforeningen ved å bli fast giver og betale et fast månedlig beløp. Mer informasjon i eget brev.

Ja, jeg ønsker å bli medlem av Namibiaforeningen for kr. 250 i året

Signatur nytt medlem

Skjemaet sendes
 Namibiaforeningen,
 Postboks 369,
 2403 Elverum.

Siste sjanse til å delta i vervekkampanjen!

Vi kan avsløre at personen som leder vervekkampanjen har vervet hele 20 nye medlemmer. Hvem som vinner studieturen vil kunngjøres i første nummer av Kunnskap og Vennskap på nyåret.

Turistreise til Namibia 2.-17. oktober 2011

Reiseleder er Birgit Andresen som har 23 års erfaring med å jobbe i og med Namibia. Hun har arrangert turistreiser til Namibia i samarbeid med Bennet reisebyrå på Elverum i flere år (se forrige nummer av Kunnskap og Vennskap for reiseskildring av årets tur).

Rundreisen vil gi en smakebit av Namibia og

starter i hovedstaden Windhoek. Videre går turen til Tsumeb, av verdens beste og mest berømte nasjonalparker: Etosha, Oshakati, Opuwo med besøk til en tradisjonell himbalslandsby, og kystbyen Swakopmund før det avsluttes i den storslagne Namib-ørkenen.

For nærmere informasjon og påmelding,

kontakt Bennett Ferie, Elverum på tlf. 62 43 59 90, faks 62 43 59 91, eller e-post: merethe.johnsen@hrgworldwide.com

Du kan også kontakte reiseleder Birgit Andresen, på telefon 62 41 27 87 eller 416 91912 eller e-post: birgitandresen@live.no

Ingen kalender for 2011

Vi minner om at det ikke blir produsert kalender for 2011 grunnet arbeidssituasjonen på kontoret i Elverum høsten 2010. Neste år kommer vi derimot sterkere tilbake og vil igjen komme med Namibiaforeningens kalender for 2012 i god tid før jul neste år.

Om noen er opprødd for julepresanger anbefaler vi en tur i Namibiabutikken på Elverum som har mange fine julegaver i alle prisklasser.

Bli medlem i Namibiaforeningen

Navn

Adresse

E-post adresse

- Ja, jeg ønsker å bli medlem av Namibiaforeningen ved å bli fast giver og betale et fast månedlig beløp. Mer informasjon i eget brev.
- Ja, jeg ønsker å bli medlem av Namibiaforeningen for kr. 250 i året
- Ja, jeg ønsker å motta nyhetsbrevet elektronisk

dato

signatur

Skjemaet sendes Namibiaforeningen, Sven Morens veg 7, postboks 369, 2403 Elverum.

Julen har kommet til Namibiabutikken!

Vi har fått inn mange av flotte varer fra Sør-Afrika, Indonesia, Namibia og flere andre land i Sør.

Hva med en engel laget av strutsefjær? Eller kanskje engel laget av brusbokser? Vi har julepynten både for de som ikke ønsker identisk juletre med naboen!

Velkommen til en hyggelig julehandel!

Kontaktinformasjon:

Postadresse: Pb 369, 2403 Elverum
Besøksadresse: Sven Morensv 7, 2408 Elverum
Telefon 62 41 36 22
post@namibiaforeningen.no
www.namibiaforeningen.no

Olav Osland, daglig leder
Kirsten B. Tschudi info- og markedsansvarlig
Vidar Østlie, økonomiansvarlig

tlf 934 85 815 - olav@namibiaforeningen.no
tlf 934 85 813 - kirsten@namibiaforeningen.no
tlf 934 85 812 - vidar@namibiaforeningen.no

Kontor/gjestehus i Windhoek:

namas@mweb.com.na
Telefon 00264 61 220082